

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0077 van 30 mei 2011
in de zaak 2010/0591/A/1/0553

In zake: de heer [REDACTED], wonende te 2250 Olen, [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tine VANDENBORRE
kantoor houdende te 2260 Oevel-Westerlo, Loofven 18

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de **gemeente Olen**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente Olen**

beide bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Hugo SEBREGHTS en Floris SEBREGHTS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 7 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 27 mei 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen van 18 maart 2010 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen heeft aan de nv [REDACTED] onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor wegen- en rioleringswerken.

Het betreft een perceel gelegen te 2250 Olen, [REDACTED], en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 mei 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Petra GORIS, die loco advocaat Tine VANDENBORRE verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Floris SEBREGHTS, die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De gemeente Olen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen vragen met een op 2 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 22 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 1 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*wegen- en rioleringswerken*".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek wordt één bezwaarschrift ingediend, en wel door de huidige verzoekende partij, met betrekking tot:

“ ...

- *het aanleggen van een gracht en groenstrook voor zijn eigendom. Bezwaarindiener beweert dat hierdoor het perceel niet meer toegankelijk is voor zijn vrachtwagen met aanhangwagen. Momenteel beschikt de bezwaarindiener over een oprit van 8 meter breed en bevat de rijweg geen verkeersremmers. De onverharde berm gebruikt de bezwaarindiener als parkeerzone.*
- *4-meter brede opritten maken de woningen slecht bereikbaar.*
- *Verkeersremmende maatregelen en een smallere rijweg hinderen het vlotte verkeer.*
- *De bezwaarindiener suggereert de aanleg van een RWA ter vervanging van de open grachten.*

...”

De brandweer brengt op 12 januari 2010 een gunstig advies uit.

De dienst Waterbeleid brengt op 20 januari 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap R-O meldt op 28 december 2009 geen bezwaar te hebben tegen de aanvraag.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent een gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft het voorzien van een afkoppeling van het regenwater bij bestaande gemeentelijke wegen. De afkoppeling wordt grotendeels voorzien in open baangrachten, deels in RWA-riolering. Bijkomend wordt een fietspad voorzien, welke afgeschermd wordt van de rijweg middels een haag.

De aanvraag gebeurt in het kader van het duurzaam waterbeheer en de verbetering van de verkeersveiligheid. Het gevraagde past zich op voldoende wijze in in de bestaande context.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

BESCHIKKEND GEDEELTE

ADVIES

Gunstig, voor het uitvoeren van wegenis –en rioleringswerken in functie van het afkoppelen van het regenwater en de aanleg van een fietspad. Het gevraagde is ruimtelijk inpasbaar, het brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen verleent op 18 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de nv [REDACTED] en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.5 Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

...

Het college van burgemeester en schepenen neemt het volgende standpunt in met betrekking tot de bezwaren:

- Vanuit het principe van duurzaam waterbeheer is het aangewezen om baangrachten te voorzien in plaats van RWA. De baangracht vangt het regenwater op, buffert, voert of en infiltreert optimaler. Omdat het openbaar domein voldoende breed is, voorziet het ontwerp langs een zijde een baangracht, dit is aan de overzijde van de straat ten opzichte van de eigendom van de bezwaarindiener. Bijgevolg is de opmerking over de smalle oprit niet van toepassing voor de bezwaarindiener. Het is inderdaad zo dat ter hoogte van de baangracht opritten beperkt worden in breedte. Geen enkele andere aanpalende diende hierover bovendien een bezwaar in.
- Het oorspronkelijke ontwerp voorzag in de berm voor de eigendom van de bezwaarindiener een hoogstam. De bezwaarindiener aanziet dit als een hindernis. De aanplant van hoogstammen in de onverharde bermen verhoogt de kwaliteit van het openbaar domein. Deze hoogstammen kunnen niet als hindernis beschouwd worden omdat ze niet binnen de rijbaan ingeplant worden. Bovendien zijn de wegen in een landelijk deel van de gemeente gelegen nabij een open landbouwgebied. Omdat het bestuur ervan overtuigd is dat de hoogstammen een meerwaarde geven, wordt het bezwaar verworpen.
- Doordat binnen het huidige openbaar domein geen baangracht ligt, kunnen voertuigen kruisen via de onverharde bermen. Via de onverharde berm kunnen grote voertuigen een grote draaicirkel gebruiken om toegang tot percelen te nemen. In deze landelijke omgeving waar uitsluitend bestemmingsverkeer gebruik maakt van de wegen, wordt de weg niet gedimensioneerd op basis van het kruisen van twee voertuigen. Omdat dergelijke situatie niet frequent voorkomt, volstaat het voorgestelde profiel. Om tegemoet te komen aan de bezwaarindiener zal de rijweg ter hoogte van zijn woning (dit is ongeveer in de helft van de straat [REDACTED]) plaatselijk verbreed worden. Ter hoogte van deze verbreding kunnen voertuigen elkaar kruisen. De hoogstam die in het oorspronkelijke ontwerp voorzien was, wordt niet geplaatst ter hoogte van deze verbreding. Deze verbreding zal het manoeuvreren met grotere en langere voertuigen vergemakkelijken.

Door de voorgestelde aanpassing meent het bestuur tegemoet te komen aan de opmerkingen van de bezwaarindiener.

2.6. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling - als uitvoering van artikel 1.1.4. van de VCRO gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van artikel 4.3.1. van de VCRO:

- Functionele inpasbaarheid:

De openbare wegen zijn lokale wegen die uitsluitend bestemmingsverkeer dragen. De route [REDACTED] is de hoofdroute waarlangs een fietspad ligt. Dit fietspad is vrijliggend omdat het gelegen is binnen een bovenlokaal recreatief fietsroutenetwerk. Aan de ingangen van de zijwegen wordt telkens een poorteffect aangelegd. Hier versmalt de rijweg en wordt een hoogstammige boom aangeplant.

- Mobiliteitsimpact:

De verkeerstechnische ingrepen vloeien voort uit de stellingen die in het mobiliteitsplan genomen zijn.

- Schaal:

Niet van toepassing.

- Bodemreliëf:

Geen wijzigingen.

- Visueel vormelijke elementen:

De rijweg wordt verhard met asfalt. Eenzijdig wordt een baangracht geplaatst. Langs [] worden aan een zijde van de rijweg hoogstammige bomen aangeplant. In [] en [] wordt langs de rijweg een vrijliggend fietspad aangelegd. Deze ingrepen verhogen de verkeersveiligheid, verbeteren de huidige waterhuishouding en de afvalwaterafvoer en verhogen de kwaliteit van het openbaar domein.

- Cultuurhistorische aspecten:

Niet van toepassing.

- Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid:

De verkeerstechnische ingrepen vloeien voort uit de stellingen die in het mobiliteitsplan genomen zijn.

3. ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen of met de goede ruimtelijke ordening. Ter hoogte van [] wordt het ontwerp van de rijweg aangepast en voorziet men een plaatselijke verbreding.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 18 maart 2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de Vergunning of voor het wegen- en rioleringswerken in [], [], [] (deel), [] (deel) aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

...

2. de volgende voorwaarden vermeld in het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar na te leven: .

Gunstig, voor het uitvoeren van wegenis —en rioleringswerken in functie van het afkoppelen van het regenwater en de aanleg van een fietspad. Het gevraagde is ruimtelijk inpasbaar, het brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang. Er dient gevolg te worden gegeven aan de voorwaarden gesteld in het advies van de Brandweer van 13 januari 2010 met referentie : BWDP/2010/003/01/SM/vs15 .

3. de volgende voorwaarden opgelegd door het schepencollege na te leven:

- a) de openbare weg rein houden in de nabijheid van de bouwwerken en dit ingevolge artikel 57 van het gemeentelijk politiereglement;
- b) de lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater is verboden, wanneer de openbare weg van openbare riolering voorzien is;

- c) *het is verboden afvalwater te lozen in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater. De lozing van hemelwater is verboden in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van afvalwater.*
- d) *het is verboden hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.*

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 13 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 27 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de partijen te hebben gehoord op 26 mei 2010, beslist de verwerende partij op 27 mei 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren. Zij herneemt hierbij de volgende overwegingen uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar:

“ ...

5. Ontvankelijkheidsonderzoek:

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure:

- *Een afschrift van het beroepschrift is niet gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgd aan de vergunningsaanvrager.*
- *Het bewijs van de gelijktijdige verzending aan de aanvrager van de vergunning is niet bijgevoegd.*

Beroeper brengt enkel een afschrift bij van gelijktijdige beveiligde zending aan het schepencollege en niet aan de aanvrager. Beroeper is van mening dat de aanvrager het schepencollege is. Dit standpunt kan niet bijgetreden worden. Op de bestreden beslissing van het schepencollege staat immers heel duidelijk gemeld dat de aanvrager [REDACTED] namens [REDACTED] NV is. Beroeper heeft naar aanleiding van ons schrijven een kopie van de bestreden beslissing bijgevoegd, waarop duidelijk te lezen staat wie de aanvrager is.

Artikel 4.7.21§4 van VCRO bepaalt dat het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending wordt ingediend bij de deputatie. De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.

Algemene conclusie:

Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.

BESLUIT:

Artikel 1 – *Het beroep van [REDACTED] (belanghebbende derde), tegen het besluit van 18 maart 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Olen, waarbij de*

stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend voor wegen- en rioleringswerken, op een terrein, gelegen [REDACTED], [REDACTED], wordt onontvankelijk verklaard.
...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen stellen in hun verzoekschrift tot tussenkomst het volgende:

“ ...
14. De bestreden beslissing werd aan verzoekende partij aangetekend verstuurd op 14 juni 2010. Het zou moeten ontvangen zijn op 15 juni. Het verzoekschrift van 6 juli 2010 lijkt tijdig te zijn.
...”

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 15 juni 2010.

Het door de verzoekende partij bij aangetekende brief van 7 juli 2010 ingestelde beroep is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij en werpen in dit verband volgende exceptie op:

“ ...
17. De verzoekende partij op hoofdvordering heeft haar beroep bij de Deputatie niet op ontvankelijke wijze aangetekend. Het beroep werd niet gelijktijdig en per beveiligde zending meegedeeld aan de vergunninghouder. Daarom is het beroep als onontvankelijk afgewezen.

18. Het is zonder meer duidelijk dat geen ontvankelijke vordering kan aanhangig gemaakt worden bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen, wanneer de voorafgaande procedure op niet ontvankelijke wijze werd aanhangig gemaakt.
...”

Beoordeling door de Raad

Als administratief rechtscollege spreekt de Raad zich, overeenkomstig artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO, uit over beroepen die worden ingesteld tegen “vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning”.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘vergunningsbeslissingen’ betrekking heeft op de krachtens de VCRO genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De Raad aanvaardt dan ook dat een onontvankelijk verklaard administratief beroep vatbaar is voor een beroep bij de Raad.

De exceptie wordt verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

1.

De Raad stelt enerzijds vast dat de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift de vernietiging vraagt van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen van 18 maart 2010.

Deze beslissing kan evenwel niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen. De omstandigheid dat de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk heeft verklaard, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Het beroep, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen van 18 maart 2010, is daarom onontvankelijk.

2.

Anderzijds richt de verzoekende partij haar beroep tegen het besluit van de verwerende partij van 27 mei 2010.

In het licht van artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO en artikel 4.8.3, §1 VCRO dient een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de vernietiging van een bestreden beslissing te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over vernietigingsberoepen (*Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 195, nr. 570).

Indien een partij derhalve beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, zoals in casu, beoogt deze partij sowieso de vernietiging van deze beslissing. Het door de verzoekende partij ingediende verzoekschrift, dient dus óók als een vernietigingsberoep te worden beschouwd.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij geen middelen aanwendt tegen het besluit van de verwerende partij van 27 mei 2010.

De enige middelen of grieven die de verzoekende partij inroept hebben betrekking op de niet voor de Raad aanvechtbare beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen van 18 maart 2010.

De Raad stelt vast dat het voorliggend verzoekschrift artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO schendt omdat het geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dus evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

Deze vaststelling volstaat om het onderdeel van het verzoekschrift dat gericht is tegen de beslissing van de verwerende partij van 27 mei 2010 als onontvankelijk af te wijzen.

Het beroep gericht tegen de beslissing van de verwerende partij van 27 mei 2010 is derhalve eveneens onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 mei 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS

Eddy STORMS